

ημεάζον η γεωργία και η βιομηχανία, η Ρώμη έχει παραγωγικώτερον έμποριον' άλλ' άμφοί βρίσκονται παρημελημένα.

Επί εις τὰ περιχωρα τής αιώνιου πόλεως πώς ημεείται μικρά τις έκτασις γής.

Επί τόν καιρόν τής άποτριαισεως και τής συγής τών καρπών ιδιωται συνέρχονται εις πλατυνα πλησίον τής Ρώμης; με 200—300 βωθών' εκεί υπάγοντες έπειτα και οι ιδιοκτηται, πλοῦσι τινα εις αυτών και τὰ φέουσι, εις τούτων άπέχοντες ένιστε ό-τιού ως βέα μίαια ταῦτα έντός μιάς και μόνης ήμερας έκτελοῦνται τα έργα τής ώρας του έτους δηλ. εις μίαν άποτριαιται η γή, εις μίαν σπείρεται, εις μίαν έπειτα και συγκομιζείται ο καρπός.

Επί όμως ο τόπος υπόκειται πάντοτε ευρορίαν, διότι ή γή και όλίγοι κόπος έδυναται να διαφέρουσι καρπούς από τα άλλα τής εκτασίως τής και τās άκτινας του ήλιου τής, άπό τόν γεννώνται μόνον έπιδημιακαι νόσοι.

Άλλοτε ο πληθυσμός τής Ρώμης; έφίεταν εις 160 χιλών, σήμεραν δέ μόλις καταναί εις 100000(1) ή πτωχών ως 10,000 υπάρχουσι επαίται η πτωχάρηαι δέ αριθμοῦνται: πλειστοροι δέ καινοικιαστικώς κληρος άποτελεί το έτιον μέρος, δηλαδή έπιδημιακατος; άρχμοι; βίος εκκινείται εις τοσούτοις επέκεινα τών πέντε γυναικῶν περιέρχονται ή άλλα; ίδού το θερμομετρον τής επικρατούσης θερμοκρασίας.

Επί και του πνεύματος η καλλιέργεια άνακοιεί τήν τής γής; όθεν η διάνοια δέν άποφέρει άλλο ποσοτική, έκτατική, θεολογία και φάλας (sonnata) ήτοι δέ ο περιηγητής όλίγον μόν λογικῶ, εις το έτιον, ή και η δμοιος άρχμοισαν, πλειστοτέραν δέ φανταστικῶν.

Επί Πάπας λαμβάνει τήν τιάραν κατ' έκλογήν. Επειτα ήγεμόνος καθ' όσην τήν Ευρώπη, η έξουσία ημερείται τοσούτην άπόλυτοι. Είπε και έγινε το έτιον του ως άρχηγού τής θρησκείας και του έτιον έχουσι ένταυτώ νόμον πολιτικῶν και θρησκῶν παραγγελμάτων δύναμι.

Επί τήν Ρώμη όμως η έξουσία αυτη εύρίσκειται: ήτοι και η σχεδόν περιωρισμένη.

Επί πολιτική άρχή έχει όλίγους πόρους, το Κράτος ήτοι στρατόν, συμμοριαν χωροφυλακικῶν δυσημομενών παρα τής καινής γνώμης, καιά τινα

μόνον άστυνομίας έξασκουμένης παρα τών έργωμρίων, και όλιγαίμα τινα δικαιοτήρια.

Επί μέτα ταῦτα τής πολιτικῆς άρχής άδύναται καθ' έκαστῶ γίνονται έτι μάλλον τοιαῦτα εις τῶν κατωχρήσεων.

Επί προς τήν διοίκειν τῶν προσόδων οδδ-μια γνώσις εις τήν φειρομή, οδδ-μια οικονομία εις τήν χρῆσιν και σχισιν, οδδ-μια έλεγχος; ώς προς το στρατιωτικῶν δέ οδδ-μια οὔτε τάξις, οὔτε πειθαρχία; εις χωροφυλακίας θεωροῦνται ως προνομιοῦχοι λησταί.

Επί δικαιοτήρια συγκροτοῦνται υπό έρωμένων άπορουστων του νόμου. και όμως η λεγομένη Ρώμα, εις τα εφετεριον, μί φκινεται αξιοσεβαστος; διότι όρείλει να δικαιοιογη τας άποφάσεις τής και να τας δημοσιεύη μάλιστα παρεούθι. Κατά δυσημογίαν αυτη δέ υπάρχουσι τελεσιδικιοι, άλλ' άδύναται ή στρεψόμικος να επανέλθη επί το αυτό πολιτικῶ. Αρκεί δέ εις τοῦτο εις μένος λόγος του Πάπα, εύκόλως και διά γραμμάτων επιτορχαζόμενος.

Επί μιν η δύναμις μόλις υπάρχει διά τήν συ ενόρησιν, η το άνεπαρκές τῶν χωροφυλακικῶν, τήν έπιφρόνη; τινος, μεγασιτάτων, το είδος τῶν έικτων άτελῶς φυλακισμένων και το πηλιος τῶν άσύλων.

Άλλοτε πάσαι αι αίτιαι αι φέρουσι τα σύμβολα τῶν Καρδινάλιων έξηφάλλισον τού καταδικωζόμενος χρεωφειλέτας; άλλ' και μέχρι τοῦδε η άτιμωρησία άποτελεί χρηματικῶν τινα πρόσδοον.

Μόνη η θρησκευτική δύναμις θετήρηται όπωσοῦν έτιον; άλλ' και αυτη άποβαίνει άσθενής διά το πηλιος τῶν άρεσεων και τήν έξιν.

Επί τούτων έτιος νομίζει τις ότι ως κράτος η Ρώμη έγγίζει του τέλους τής; ότι ως κοινωνία καταστραφαιται υπό πολυειδῶν άτάξιων, ως Κυβένησις δέ ότι υπόκειται εις μυρίας άθλιότητας. και όμως η Ρώμη υπάρχει όλιγοτέρον δυσημογῆς πρόσδοον φανταζόμεθα κρίνοντες εκ τῶν προτέρων.

Επί όθεν άρα γε πρόέρχεται το φαινόμενον τοῦτο: εκ τής υπερογῆς τῶν ήλικῶν, η άφανῶν αίτιων, αι όποσαι τείνουσι εις τήν άσφάλειαν, τήν ειρήνην και τήν ευημερίαν ως προς τήν δύναμιν τῶν φυσικῶν, η φαινομένων, αι όπειαι φέρουσι τήν διάλυσιν, τήν άποξίαν και τήν κακοδαμονίαν.

Επί τῶνδεν πῶς η ζηλότυπος τῶν περιτορχούτων τήν Ρωμικῆν δυναστείαν δύναμις τās συνέχει πάσαι; πῶς η θρησκευτική ευλάβεια προσφέρει στρατιώτας εις τήν άνοπλον άρχήν, πῶς το πολιτικῶν συμφείρον τῶν χριστιανῶν ήγεμόνων επαχρησιναι εις τήν διατήρησιν δεσποτικῆς έξουσίας, επί τής όποιας στηρίζονται τόσαι άλλαι; διότι άσέγουςα του; θρόνου; εις τόν ούρανόν οικονομεί πολλας στρατιωτικῶς δυνάμεις και πολλήν θαπανήν; έπειτα κατέγει και θανείει προς πάντας του; ήγεμόνας τόν λόγον τουτον άντάξιον πολλων στρατευμάτων; οὔ γάς έστιν έξουσία ει μη άπό Θεοῦ (Παύλου έπις. προς Ρωμ.)

Επί πνευματική κυριότης του Πάπα δέν δύναται να άποχωριθῆ τής πολιτικῆς; άμφοτέραι διατηροῦνται άμοιβαίως; η τελευταία δέν θέλει παύσει ποτέ, άν προηγουμένως δέν έξασθησῆ και καταργηθῆ η θρη-

1 Ολη η επικράτεια του Πάπα περιέχει ωρ 100.

2 ης έκτης υπατείας του Αύγουστου (28 έτη η άπογραφῆ τῶν Ρωμιαῶν πολιτῶν έφθασεν 163,000, έπί δέ Κ.λαυδίου εις 6,964 000.

3 πληθυσμός τής Ρώμης ήτο 120350 τῶ 146,000 τῶ 1841—136269 τῶ 1823.

4 αυτῶν δέ 4—5000 υπάρχουσι ιερεῖς, η